

Det store kardinalpunkt i denne debat er det, som hr. Aage Frandsen fra SF nævnte: Hvad er det, der er bedst? Hvordan lærer børnene bedst? Lærer de bedst ved først at kunne deres modersmål og derefter lære dansk, eller lærer de bedst ved en intensiveret indsats i dansk? Vi henholder os altså til undervisningsministerens svar, hvoraf det fremgår, at der ikke er kendskab til videnskabelige undersøgelser, som viser, at modersmålsundervisning er mere fremmende for danskindlæringen end en tilsvarende tidlig indsats i dansk.

Med hensyn til spørgsmålet om EF-direktivet fra 1977 eller FN's konvention fra 1989 vil jeg sige, at det er jo ikke på nogen måde forslagsstillerens intention, at Danmark skal bryde de direktiver, man én gang har tiltrådt. Men vi mener, det er væsentligt at få set på, hvordan man kan løse opgaven, og her mener vi altså ikke, at kommunerne skal have pligt til at udbyde modersmålsundervisning i den form, det sker i dag. I andre EU-lande kan man snildt overholde direktivet ved at gøre det på en anden og mere smidig måde, end man gør i Danmark, og det synes vi da er værd at tage med.

Sluttelig vil jeg sige, at integrationen af tosprogede i det danske samfund er jo alfa og omega, og den hænger sammen med danskunderskaberne. Derfor er det væsentligt at have øget fokus på det punkt, og jeg har i hvert fald bemærket, at det var der tilsagn om over hele linjen. Diskussionen går så på frivilligheden og om, hvorvidt kommunerne kan vælge at sige, at modersmålsundervisningen ikke skal udbydes, men at man i stedet vil sætte fokus på danskundervisningen, og det er jo så en ting, som jeg ikke tror vi kan blive enige om.

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Grunden til, at jeg går herop, er, at under debatten blev jeg lidt nervøs, fordi man snakkede meget om det parlamentariske grundlag, og at der ikke var den store mulighed for at gennemføre forslaget lige nu.

I Dansk Folkeparti synes vi, at det er et rigtig godt forslag, og derfor vil jeg spørge, om jeg måske kunne få – nej, ikke et garantibevis, for det skal man passe på med – men i hvert fald et håndslag på, at hvis vi får en borgerlig regering, bliver dette forslag genfremsat. Hvis vi kunne få bekræftet ét hundrede procent, at sådan forholder det sig, synes jeg, vi har opnået meget i dag. Der er jo ingen tvivl om, at vi får en borgerlig re-

gering, selvfølgelig er der ikke det, og så har vi i hvert fald fået håndslag på, at dette her bliver gennemført.

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Ja, det er præcis det samme, som hr. Christian H. Hansen borede i, som jeg godt vil have en bekræftelse på fra Venstres ordfører, fru Gitte Lillelund Bech: Kan fru Gitte Lillelund Bech bekræfte, at hvis der kommer et andet parlamentarisk flertal efter et valg, vil man bryde folkeskoleforliget? Det siger jo sig selv, at det er man nødt til, hvis det er sådan, at man skal ændre reglerne om modersmålsundervisning. Eller er det sådan, som hr. Aage Frandsen sagde, at det er et rent paradeforslag, man fremsætter? Det ville da være interessant at høre.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Fru Gitte Lillelund Bech sagde, at der var en række ting, det var godt at konstatere at der var enighed om: at dansk var vigtigt, at tidlig dansk var vigtigt, og at det i det hele taget var vigtigt at kunne det danske sprog for at kunne fungere i det danske samfund.

Ja, det tror jeg alle partier i Folketinget har ment, ikke bare i dag, men også ved sidste debat og forrige debat og uanset disse debatter.

Det er der enighed om. Kommunerne kan i øvrigt gøre en række af de her ting. De kan bare gå i gang med det i morgen. De kan lave mere danskundervisning, hvis de vil, de kan gå i gang med integrationen i forhold til børnehaver og en række ting, tidligere end de har pligt til. Så der er en masse muligheder.

Det, uenigheden går på, er alene, i hvilket omfang det er en hjælp at få modersmålsundervisningen i forhold til det modersmål, man har fra sin mor, før man lærer dansk. Det er dér, uenigheden ligger. Uenigheden går slet ikke ud på, om vi synes, at det danske sprog er vigtigt at lære for de pågældende. Det er vi enige om alle sammen, og det bliver vi altså ikke mere enige om, fordi der er et forslag, som bl.a. Venstre er forslagsstiller til.

(Kort bemærkning).

Gitte Lillelund Bech (V):

Nu vil jo sige til hr. Christian H. Hansen, at det med at udstede garantier lader jeg statsministeren om, så jeg vil blot sige, at det er væsentligt for både Venstre og De Konservative at fastslå,